

**En grundelig och märkvärdig
wisa, som handlar om svenska
flottans uttog emo...**

Ingelberg, Henric.

1700-1829 81 Cg Br. 1788

1788

INGELBERG

Via. Is.

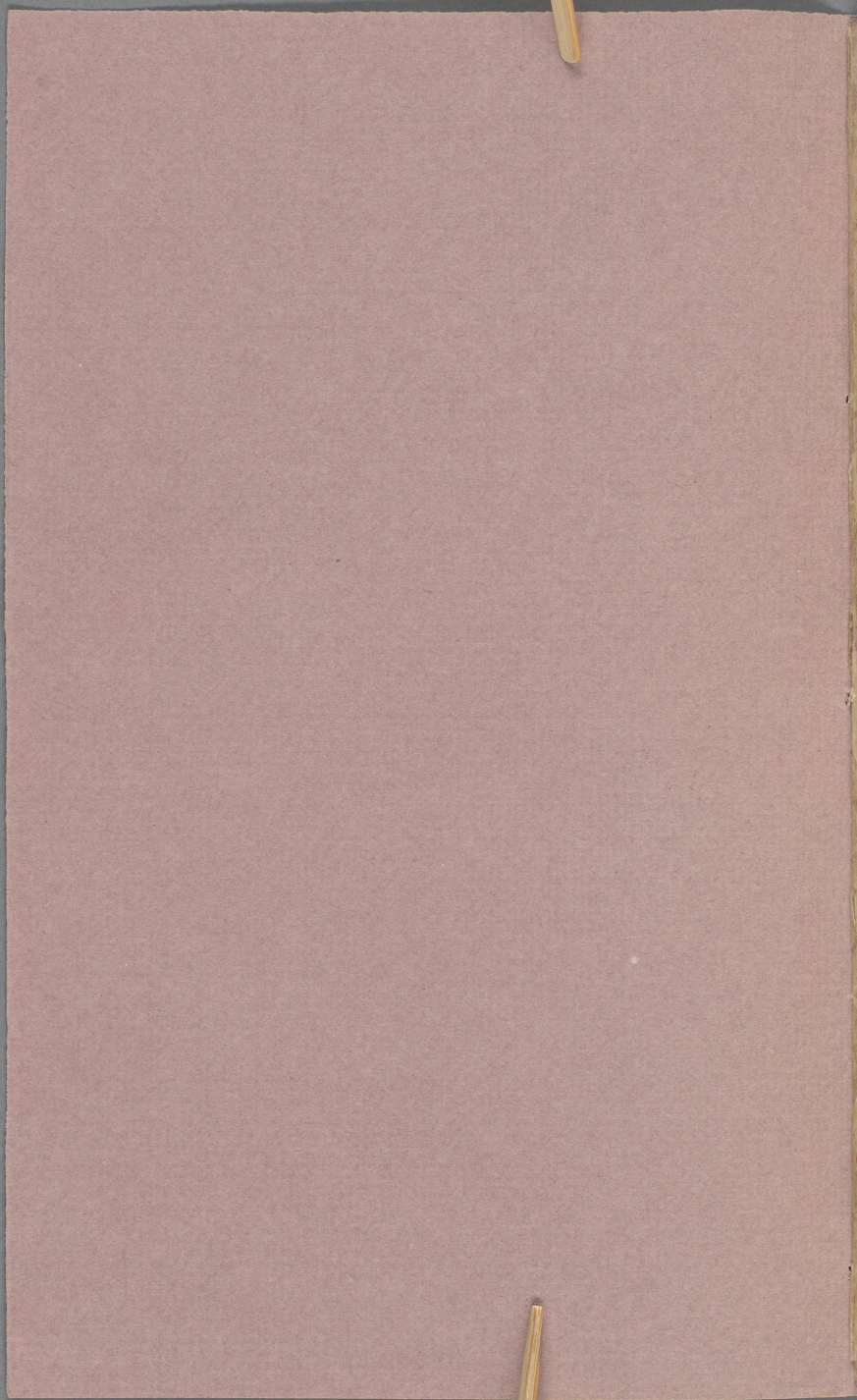
Jill

(Mr)

1700-1829

1788

Weis [1789]

En
Grundelig och Märkvärdig

Siða,

Som handlar om Svenska Flottans
uttog emot Rysska Mactten /

Samt
Swad sig tilldrog under Actonen den
17:de Julius 1788,

Börjas således:

En Riksdag i Stockholm nu
börjades år 26.

Sjunges som:

Ett Tusend sin hundrade sextio tre 26.

Uti enfaldighet

Sammanfattad af en Corporal af Kongel,
Callmar Regemente wid namn

Henric Tugelberg.

Den 26:te Martii 1789.

Tryckt i Wexiö samma år.

1.

En Riksdag i Stockholm nu börjader år,
Allt efter Kong Gustafs bud och begär,
Att thit skulle samlas hwar redelig swänst, Jag
tror det blir några från Utrikes gränst.

2. På ellftwa när åttonde hundrad man
stref, Januarii den tjugonde siette det blef,
Den dagen af Konungen påbuden år, **Ud!**
Hjelten i Himmelen kom och blif när.

3. Jag menar den dagen upskuten han blef,
Att wänta på några, som ej har hint thit,
Om de war otrogne det wet intet jag, Det
wet Gud som domen i händer nu har.

4. O! himmelske **HE**Xre, du store Monark,
Blif du hos wår Konung och Hans hjerter
stärk, Där Riks-Herrar sitta hwar uti sitt
rum, Så lät ej den redelige sitta der stum.

5. **Ud!** Swea Barn fruckta och wörda
din **GUD**, Glöm aldrig at lyda och hålla
hans bud, Gud hotar at straffa den olydig
är Och innerlig ondskä i sinnena bår.

6. Gud nåde oss alla wår synd år så stor,
Det sir nog den **HE**Xren i högdene bor, Att
han nödgas straffa med Lands-plågor tre,
Når han ingen bättring hos Folket får se.

7. Den första war hunger som hwar kån-
na fick, Den andra war Kriget som der ef-
ter gick; O! människa ropa till Gud det år
bäst, Han afwändé desse, och smiettosam Påst.

8. Wårt

8. Wårt Swea Land uti stor ångslan är
stadd, Till hwem sku wi oss hålla, som är
så fast, Jo, skyndom till vår Gud, som alting
förmår, Uthjelpa oss alla wäl detta undgå.

9. Knåfallom för HERran som oss haf-
wer gjort, Till sitt Fosterfolk och till sin
fåra-hjord: Ack! bedjen med tårar af hjerta och
grund, Han wille förlåta oss vår stora synd.

10. O! HERre Gud Fader war swea folk
blid, Sänd oss snart en säker och hugnelig
frid, Att wi må lässunga och prisa dit wärk
Låt fienden skåda at du är så stark.

11. Swad Konungen tackes befalla är rätt,
När det till Guds åra befrämjas allt slätt,
Samt Fäderneslandet till hägn och förswar,
Din ängel beware vår huldaste Far!

12. Wäl mins jag de ordres från Konun-
gens hand De lydde Marchera till Carlscro-
na strand. Wi tänkte oss alla hemkomma i-
gen, Men döden åtskilljer båd' wän och owän.

13. Wi blefwo upstälte med Kronans ge-
twär, Och Schefen Arf-Furstien war före oss
där Ordres angifwa och delning blef gjord,
Derester på slupar wi gingo om bord.

14. Wi reste då bort ifrån hustru och barn,
De önskade oss lycka wi lämnade qwar, Mång
gråtande moder med tårar på kind, Och bar-
nen de roppte, Ack! Fader kom hem.

15. Wi känne stor ångslan när hustrun med
gråt, Saxit många små barn, som med frul-
tan

kan och låt, Bestäda vår bortgång, kan hända
och så, At wi wid hwar andra ej mer tala får.

16. Men det må ej hjälpa ty fatte wi mod,
Och tänke uppå Eden, som wi hafwe gjort,
At tjena vår Konung med trohet och flit,
Som svenska Soldater wi wåge vårt lif.

17. Wi lyfte vårt ankar på Carlscrone fiel
Både dagar och nätter vårt skepp löp så snällt,
Sju Ryfke skepp möttes som gick bide wind,
Vår Flotta hon swängde dem aldeles in.

18. Wi gjorde oss flara och lagade till,
En god frukost tänkte wi Ryffarna gie, Strart
Kom en Ryfke Herre till vår Chef och ber,
Ack! nådige Hertig släpp fram oss med frid.

19. Med femton skott hälsade han uti rad,
Med åtta skott swarades honom där på: Vår
Furs blef då sätter åt Finlands grund, Till
ankars gick alla wid Hangö udde.

20. Där fick wi först spörja at ofrid war
gjord; Ty Konungen kom med transporterne
stor, Mådnöje betyggar at wi hafwa släpt,
De sju Ryfke skepp som wi förr hade mött.

21. Sen lyfte wi ankar med kfa godt mod,
Vår resa till Reswel i hogen då stod: Swå
Frigatter fångat som staden då såg, Des
namn Serislawes och Häktor försant.

22. Som detta passerat den åttonde dag
I Juli en Tisdag rätt oss till behag, Med
några Prowiant skepp sen lade wi an, Wid
Sweaborgs fästning wi gingo i hamn.

23. Här

23. Här war wi ej mera än dagarne tre,
Som Swenska mot Fienden wåga wårt lif,
Wår Skepp woro klara at segla där hån, På
hafwet at möta wår store owån.

24. Wår store Krigshjelte af Södermans
land, Bewiste sin kärlek och tapperhet all,
Alt för sina Bröder och kårt Fosterland Med
GUDS hjelp bewiste sin segrande hand.

25. Om natten för slaget wid påß floe-
kan tolf, Ett undersamt tecken af Himmelen
tom, Jag såg somen stierne från lyften nedran
Rätt öfwer wårt Orlogs skepp, Fädernesland.

26. Om morgonen sågo wi skeppen så tätt,
Man räknade styrkan till trettio sex, Som
tom med förlig wind utt et fult traf, Och
tänkte at fälla oss alla i qwas.

27. Men det är wißt sant som Gud talat
har sielf, ej hjälper at många utrustas i fält;
Ty segren från högden Gud sänder till den,
Som tagit Seger Fursten Jesum till wån.

28. De raske Köhl-herrar samt Herrara
ne all, Förmanade folket war utt sitt kall,
Alt troget arbeta och wäl lägga an, Som
Lejon och Björnar den Ryfs gripa an.

29. Den siuttonde Juli tro jag säger sant,
Om morgon helt tidigt då solen uprann,
Wi woro alt klara med luntor i brann,
Wi bleswo anstälte hwar uti sitt rum.

30. Klockan fyra börjades buller och gny,
Alt wattnet ut hafwet flög högt up i sky,
Och

Och Kulorne lopp om hwarandra så snält,
Som warade intill den mörkaste qväll.

31. Under de siu timar som detta påslod,
Ett hundra fyrtiätta swenske män dog, Tre
hundrade aderton blesserad bles, Prins Gu-
staf det Skeppet och fånget bortgick.

32. Nu får man beskåda hwad fienden mist,
Tolf hundrade man, som straxt dödsposten
fick, Förutan de skeppen som gingo i qwas,
De menniskor fingo nog widlyftig graf.

33. Tolf Ryska skepp saknade Bräggen med
gråt, När han med stor ångslan från oss segla
bort; En swenska stångkulor, rundkulor och skrå,
Slog sönder hans stänger samt master och ror.

34. Ett skepp i Actionen wi fingo igen,
Ulaves Lawes som Sarinnan det nämt, Com-
mendeuren het Bergus en Herre så våld,
Medlad hos vår Hertig häd wempel och Flagg.

35. Den dagen derefter wi gingo i hamn
Med glädje, at Gud hade hulpit oss fram;
Men tänck i hwad wända mång broder då
läg, På Sweaborgs fästning de uphafdes då.

36. Ack! jämmer och plåga man där ståda
fick, När man till de siuka i siukrummen gick,
På somlig war borto hans arm eller ben,
Ja, somlig fått mindre och några fått mer.

37. Min ögon de tinna när jag ser mig om,
Och finner mång Enka bebunden i sorg, Och
barnen som klaga vår Fader är död Hwem
skall oss nu hjälpa och staffa oss bröd.

38. Men

38. Men trösten nu eder, ty Gud lofwat
har, Att wara de wårnlöfas hjelp och förswar;
En ingen från honom ohulpen her gått,
Som all sin förtröstan till honom har satt.

39. När nu de små löpa och nära sig fram,
O! menniska öpna en gifmilder hand, Den
hungriga mätta, den nakna du kläd; Men
snubba dem intet, ty Gud alting sir.

40. Nu fick wi först tidning som lydde alt-
så, Att Ryssen i hangö med nio skepp låg,
Och upbränt en stor by het Tåktom wid namn,
Och lade i aska alt hwad han der fann.

41. Den andre September som då fölgde
på, En del Folk från skeppen på Galerer går,
En del och landwägen tåga rätt brätt, Wid
Ewårmynde samlades hela den flått.

42. Där blef då ett Läger af Infanterie,
Samt Finska Dragoner och Artillerie Schar-
bäckar, Galerer, Barkaser så mång; Som
anfrade alla breswid på en gång.

43. Nu Ryssen i sinne och tankar beslöt,
Att wi stole ledit stor hunger och nöd, Han
tänkte at ingen wåg mera der fans, Som
wåra transporter kunde löpa fram.

44. Men detta hans rådslag slog alldeles
felt; En wågen åt Lappwil upletader blef/
Från Jungfru sund löpo de små skeppen snält,
Och förde öf spisning båd morgon och qväll.

45. Twå Rysska Frigatter har fattadt det
hopp, På den wågen stänga wårt goda fram-
lopp,

lopp, Herr Ankarwärld skickade Suparne sin,
Och pistade Nyssen der alldeles ut.

46. Nu är detta slutat nu rese wi hån,
Landvägen som fortast till Helsingfors där,
Wi blefwo emottagne till Garuon, No-
wember den tizonde gick wi om bord.

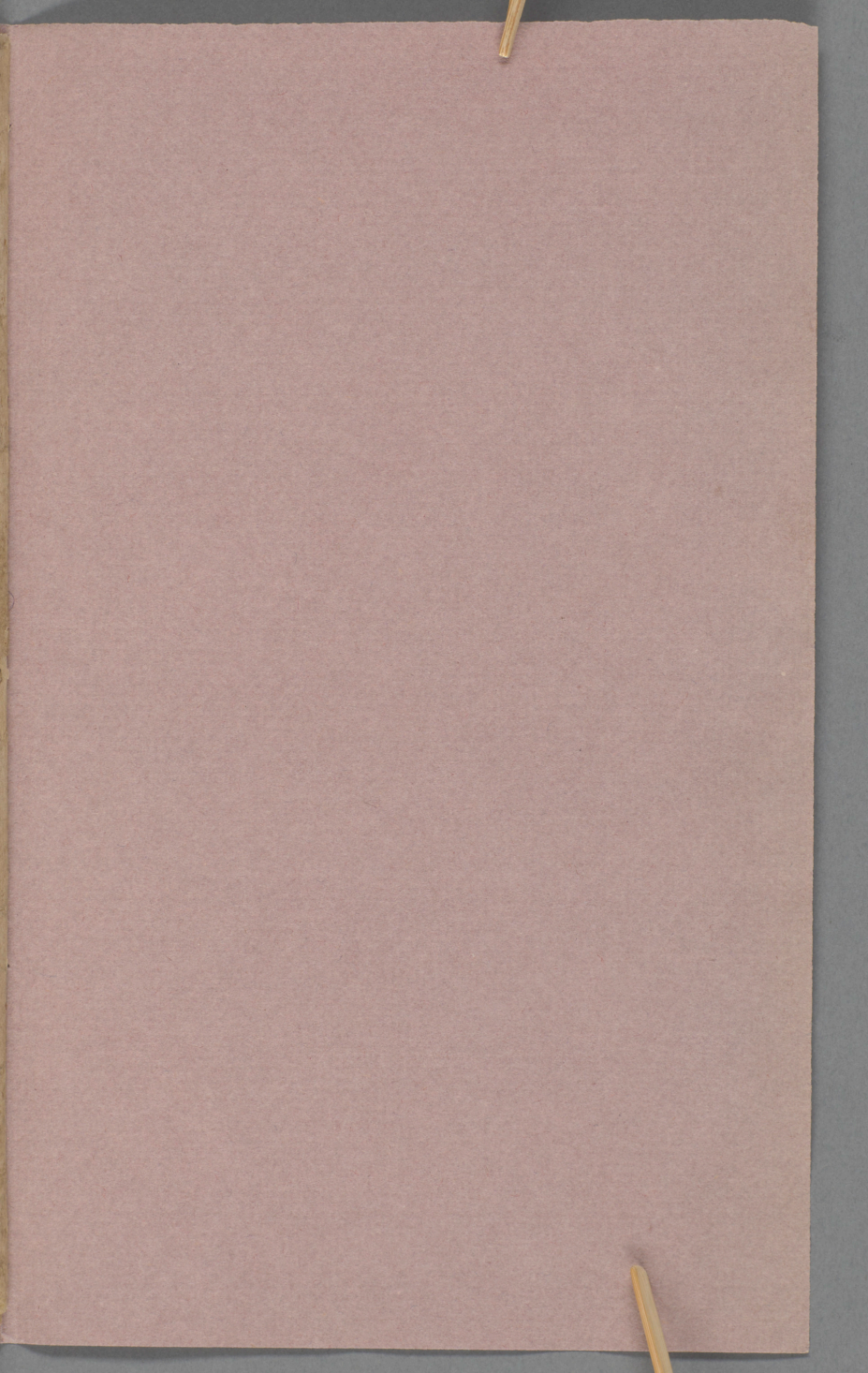
47. Den tjugonde lyfte wi ankar med frögd,
Wår håg löpte före till Carlsrone redd, Om-
sidor wi skåde des skansar så rar, Nu säl-
le wi ankar rått of till behag.

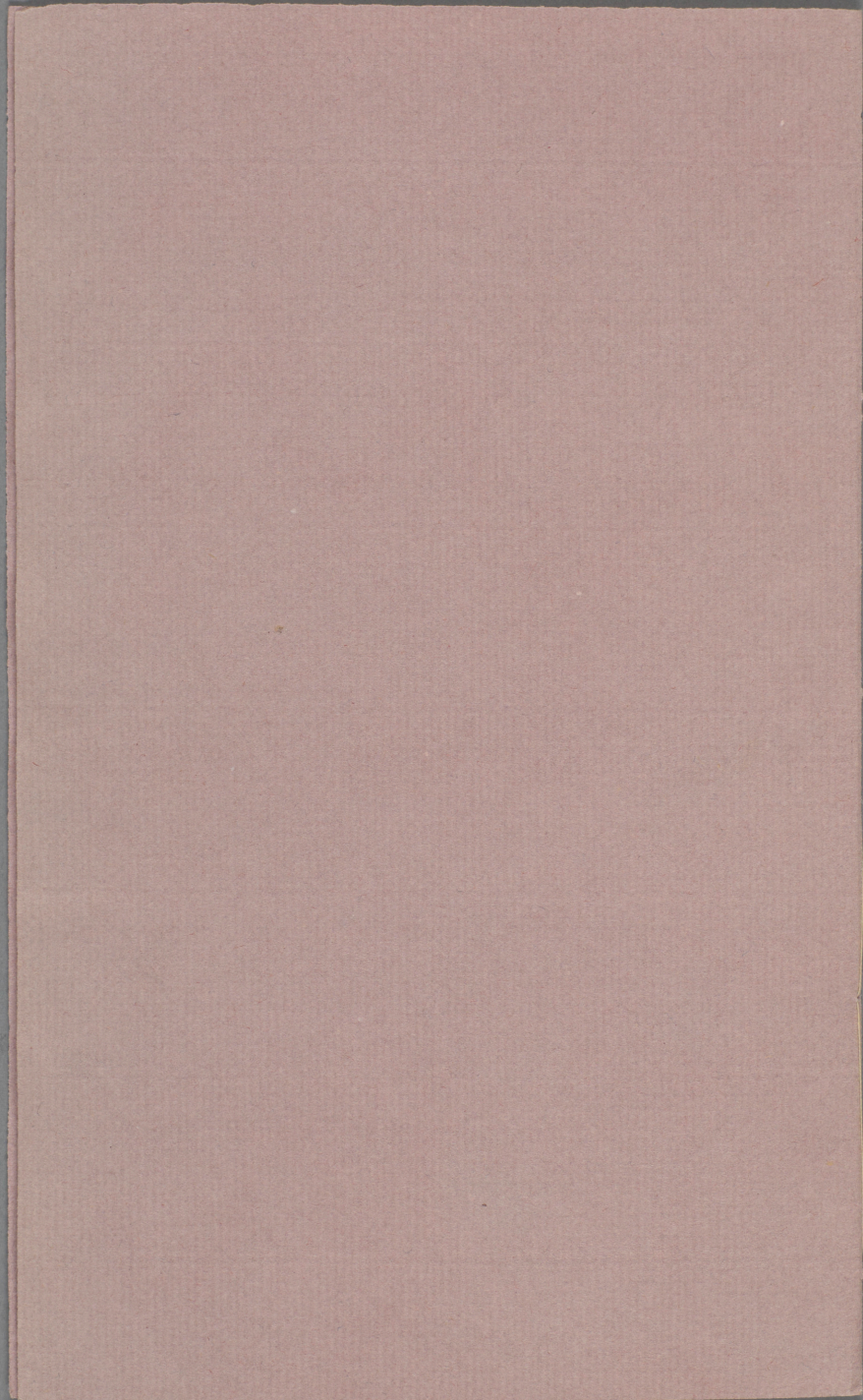
48. Välkommen i Herrar samt gemene man,
Som fölgt har wår Flotta från främmande
land, Jag menar från Finland till Carlsrona
stad, Den femte December som gjorde of glad.

49. O! Gud war en borg kring om wårt
Swea land, Beware wår Konung med din
mjuka hand, Låt herren ramleswa i glädje
och ro, At wi under honom i fridsamhet wo.

50. Jag slutar min Wisa samt hjerteltg
ber, O! menniska waka och synda ej mer,
Odmjuka dig under Guds mögtiga hand,
Så får du inträda i Himmelens land.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

